

Sygn. akt II K 492/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Jagielska -Bogucka

Protokolant: st. sek. sądowy A. W.

w obecności Prokuratora Adama Sadowskiego

przy udziale oskarżycielki posiłkowej B. K.

po rozpoznaniu dnia 22.01.2015, 23.04.2015, 6.07.2015, 19.10.2015 roku

sprawy

1.P. J. (1),

s. Z. i E. z d. K.,

ur. (...) w W.

2.. K. B. (1),

s. R. i A. z d. W.,

ur. (...) w W.

oskarżonych o to, że:

W dniu 30 stycznia 2014 r. działając wspólnie i w porozumieniu z terenu dworca PKP przy ul. (...) w M. rej. Ostrów M.. dokonali kradzieży z włamaniem samochodu osobowego m-ki V. (...) o nr. rej. (...) w ten sposób, że pokonali zamknięte drzwi pojazdu a następnie dokonali jego zaboru powodując straty w wysokości 16000 zł. na szkodę B. K.

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k.

orzeka:

- oskarżonego P. J. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art.279§1kk i art.4§1kk skazuje i wymierza karę 1 (jeden) rok pozbawienia wolności.
- z mocy art.69§1,2kk i art.70§1pkt.1kk i art.73§1kk i art.4§1kk wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesza na okres próby lat 3 (trzy) i oddaje go pod dozór kuratora sądowego.
- oskarżonego K. B. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu a/o czynu i za to z mocy art.279§1kk i art.4§1kk skazuje i wymierza karę 2 (dwa) lata pozbawienia wolności.

4. z mocy art.69§1,2kk i art.70§1pkt.1kk i art.73§1kk i art.4§1kk wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawiesza na okres próby lat 5 (pięć) i oddaje go pod dozór kuratora sądowego.

5. z mocy art.46§1kk orzeka wobec oskarżonych solidarny obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz B. K. kwoty 16.000 (szesnaście tysięcy) złotych.

6. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania wydatki po 338,47 zł i opłaty od P. J. 180 zł, K. B. 300zł.

Sygn. akt II K 492/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w oparciu o zgromadzony i ujawniony materiał dowodowy ustalił następujący stan faktyczny:

D. K. jest synem B. K.. W dniu 30.01.2014r około godz. 8 samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) przyjechał na stację PKP. (...) zaparkował, zamknął na zamek, sam zaś pojechał dalej pociągiem.

Tego dnia oskarżeni P. J. (1) i K. B. (1) samochodem marki S. (...) przyjechali z W. do M.. Tutaj na dworcu PKP zaparkowali na parking, po czym oskarżony B. wysiadł z pojazdu i podszedł do stojącego tam samochodu marki V. (...). Wsiadł do tego pojazdu i wyjechał ze stacji PKP. Za nim samochodem marki S. (...) jechał oskarżony (...). Oskarżeni utrzymywali ze sobą kontakt telefonicznym, kontakt wzrokowy, po czym dojechali do W.. Oskarżony B. pozostawił samochód w pobliżu osiedla mieszkaniowego, po czym wsiadł do pojazdu S. (...), w którym czekał na niego oskarżony (...).

Oskarżony (...) posiada telefon komórkowy o numerze (...), zaś K. B. (1) o numerze (...)

D. K. w okolicach godz. 14 po przyjeździe na dworzec PKP stwierdził brak pojazdu, zawiadomił matkę, po czym zostały zawiadomione organy ścigania.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o : częściowe wyjaśnienia oskarżonego P. J. (1) (k 226), zeznania świadków : B. K. (k 228), M. K. (1) (k 229), D. K. (k 229), K. S. (k 246), A. Z. (k 246), protokół oględzin monitoringu oraz płyta monitoringu (k 37-46), analiza bilingów (k 91-92, 145- 155), protokół eksperymentu procesowego (k 110-111).

Oskarżony K. B. (1) w postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa odmowy składania wyjaśnień.

Oskarżony P. J. (1) słuchany przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Oskarżony po ujawnieniu mu składanych w postępowaniu przygotowawczym wyjaśnień w czasie, których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odczytaniu obszernie wyjaśnienia dotyczące przebiegu wydarzeń podał, iż są one nieprawdziwe. Oskarżony wskazał, że był w stresie, przesłuchujący go policjanci dali mu do zrozumienia, iż jak się nie przyzna to go zamkną. Sąd na okoliczności przebiegu składanych wyjaśnień przesłuchał świadków policjantów Z., S.. Zeznania te są prawdziwe, jasne i wiarygodne dokładnie opisują prawidłowość przebiegu przesłuchania. Nic nie wskazuje na istnienie jakichkolwiek okoliczności podawanych przez oskarżonego.

Sąd w pełni uznał za prawdziwe pierwsze wyjaśnienia oskarżonego (...). Charakteryzują się one spójnością, są rzeczowe i układają się w chronologiczną całość. Znajdują one oparcie i potwierdzenie w innych dowodach zgromadzonych w sprawie w tym monitoringu z M., gdzie dokładnie widać jak samochód V. (...) wjeżdża na dworzec PKP, wyjeżdża z dworca PKP. Pojazd ten rozpoznała pokrzywdzona B. K.. Nie można pominąć dla oceny wyjaśnień oskarżonego (...) przeprowadzonego eksperymentu procesowego. Oskarżony wskazał drogę do M., miejsce gdzie był zaparkowany pojazd, wyjazd z dworca oraz z M., dojazd do W.. Istotnym jest także dokonana analiza bilingu rozmów pomiędzy oskarżonymi. Wskazuje ona miejsca logowań się telefonów komórkowych należących do oskarżonych i tak

np. o godz. 13.23 (...) K., (czyli miejscowość położona obok M.). Oskarżeni dzwonili także do siebie (analiza połączeń K 91-92) Poza sporem jest fakt, że telefony te należały do oskarżonych, a także jak sam podaje (...) utrzymywali w czasie drogi kontakt telefoniczny znajduje to poparcie w wyżej wskazanej analizie.

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego (...) złożone w postępowaniu przygotowawczym są w pełni wiarygodne, prawdziwe, zaś te złożone przed Sądem to nieudolna próba ich odwołania i uniknięcia odpowiedzialności karnej, jest to przyjęta przez obronę linia obrony.

Sąd dał w pełni wiarę zeznaniom świadków B. K., D. K., M. K. (1). Zeznania te w sposób jednoznaczny wskazują, kiedy doszło do kradzieży pojazdu. B. K. wskazuje wartość pojazdu i nie budzi ona wątpliwości na te okoliczności przedstawiła umowę kupna pojazdu (k 244). Świadek G. K. potwierdził z całą stanowczością, że pojazd został przez niego zamknięty. Kluczyk miał przy sobie, a drugi kluczyk był w domu. Kluczyki te zostały zatrzymane (k 6-8). Zeznania tych świadków w pełni potwierdzają tezę oskarżenia.

Sporządzona na dla potrzeb postępowania przygotowawczego opinia (k 85-88) jest sporządzona zgodnie z przepisami prawa, pełna i jasna. Sąd dał jej wiarę w całości.

Zeznania świadków: J. K., A. S., R. W., M. K. (2) nie wnoszą nic istotnego do sprawy.

A. B. i R. B. skorzystali z prawa odmowy składania zeznań, jako osoby najbliższe.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Oskarżeni P. J. (1) i K. B. (1) swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 30 stycznia 2014 r. działając wspólnie i w porozumieniu z terenu dworca PKP przy ul. (...) w M. rej. Ostrów M.. dokonali kradzieży z włamaniem samochodu osobowego m-ki V. (...) o nr. rej. (...) w ten sposób, że pokonali zamknięte drzwi pojazdu a następnie dokonali jego zaboru powodując straty w wysokości 16000 zł. na szkodę B. K., czym w pełni wyczerpali znamiona czynu z art.279§1kk.

Wina oskarżonych nie budzi wątpliwości i został im udowodniona w zebranych i ujawnionym materiale dowodowym.

Jest bezspornym i wynika to jednoznacznie po przeprowadzonym postępowaniu dowodowym oskarżeni (...) i B. działali umyślnie, a zachowanie to skutkowało dokonaniem kradzieży z włamaniem, czyli popełnienia przestępstwem z art.279§1kk.

Zgodnie z przyjętym orzecnictwem Sądu Najwyższego najczęstszą postacią czynności wykonawczej polegającej na włamaniu jest zastosowanie przez sprawcę siły fizycznej w celu usunięcia zabezpieczenia. Przejawia się to w uszkodzeniu zamków, zerwaniu skobli przy kłódkach, wybiciu szyby w oknie. Nie ma, bowiem żadnych wątpliwości, że samochód pokrzywdzonej był zamknięty na zamek fabryczny, wynika to jednoznacznie z zeznań G. K..

Zamiarem oskarżonych było dokonanie kradzieży przedmiotowego auta, działali z zamiarem umyślnym. Oskarżeni ustalili podział ról, gdyż działali wspólnie i w porozumieniu. Przyjechali jednym pojazdem do M., oskarżony (...) po tym jak oskarżony B. poszedł dokonać kradzieży z włamaniem pozostał w aucie, obserwował teren, po czym jechali za sobą w bezpiecznej odległości stosując taktykę „ubezpieczenia się”. Mieli ze sobą kontakt wzrokowy i telefoniczny. Po zaprowadzeniu auta i go ukryciu ponownie jechali jednym pojazdem marki S. (...).

Sąd Rejonowy w/m oskarżonego P. J. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierzył mu karę 1 rok pozbawienia wolności, z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby lat 3 oraz oddał go pod dozór kuratora sądowego. Oskarżonego K. B. (1) Sąd uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierzył mu karę 2 lata pozbawienia wolności z warunkowym jej zawieszeniem na okres próby lat 5 i oddał pod dozór kuratora sądowego.

Na wniosek oskarżycielki posiłkowej Sąd z mocy art.46§1kk nałożył na oskarżonych solidarny obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz B. K. kwoty 16.000 zł.

Ustalając wymiar kary Sąd kierując się art.53kk uwzględnił znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu, nagminność tego rodzaju czynów, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, okoliczności popełnienia przestępstwa, warunki i osobowość sprawcy.

W ocenie Sądu karą adekwatną do czynu i sprawiedliwą, współmierną spełniającą zadania oddziaływania indywidualnego i społecznego jest kara 1 roku pozbawienia wolności wobec oskarżonego (...), zaś wobec oskarżonego B. 2 lat pozbawienia wolności. Sąd zastosował wobec oskarżonych dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary ustalając okres próby lat 3 dla (...) oraz lat 5 dla B.. Oskarżeni zostali oddani pod dozór kuratora sądowego celem kontroli zachowania w okresie próby oraz postępów w resocjalizacji oraz możliwości stosowania przepisów wynikających z kkw. Nadzór nad oskarżonymi w okresie próby przez kuratora sądowego umożliwi sprawny proces resocjalizacji.

W ocenie Sąd zachodzą wobec oskarżonych przesłanki z art.69kk i należy dać im szansę i pozwolić na prawidłowe funkcjonowanie w społeczeństwie.

Sąd wobec oskarżonych zastosował art.4§1kk, albowiem w chwili orzekania obowiązuje ustawa z dnia z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. Poprzednio obowiązując ustawa jest względniejsza dla oskarżonych w szczególności w zakresie art.69kk.

Oskarżeni są ludźmi młodymi. Oskarżony B. był karany sędownie, ale zgodzić się w pełni należy, ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, że sam fakt uprzedniej karalności nie wyklucza w każdym przypadku pozytywnej prognozy kryminologicznej, a tym samym stosowania środków probacyjnych czy kar wolnościowych. (wyrok SN z dnia 17 listopada 2011 r., III KK 198/11, Biul. PK 2012, nr 1, s. 22-23) . Sąd wyraża pogląd, że pomimo wcześniejszej karalności zachowanie oskarżonego B., jego warunki osobiste oraz właściwości w sposób wystarczający dają gwarancje, że nie wkroczą oni więcej na drogę przestępstwa, zaś kara ta w pełni spełni swoje cele.

Uwzględniając wniosek oskarżycielki posiłkowej Sąd nałożył na oskarżonych solidarny obowiązek naprawienia szkody, albowiem wskazana przez pokrzywdzonych kwota szkody jest w pełni zasadna.

Oskarżony P. J. (1) jak wynika z kart karnej nie był karany sędownie (k 238). W miejscu zamieszkania (wywiad kuratora zawodowego) ma opinie pozytywna. Jest żonaty, ma wykształcenie podstawowe, obecnie pracuje.

Oskarżony K. B. (1) jak wynika z kart karnej (k 239) oraz odpisu wyroku sygn. akt II K 135/14 jest karany sędownie. Oskarżony jest kawalerem, z zawodu mechanik samochodowy. Jak wynika z wywiadu środowiskowego w miejscu zamieszkania ma opinię pozytywna (259-260)

Sąd Rejonowy swoje przekonanie, co do winy i kary oparł na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodach, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań i doświadczenia życiowego.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z obowiązującym prawem.